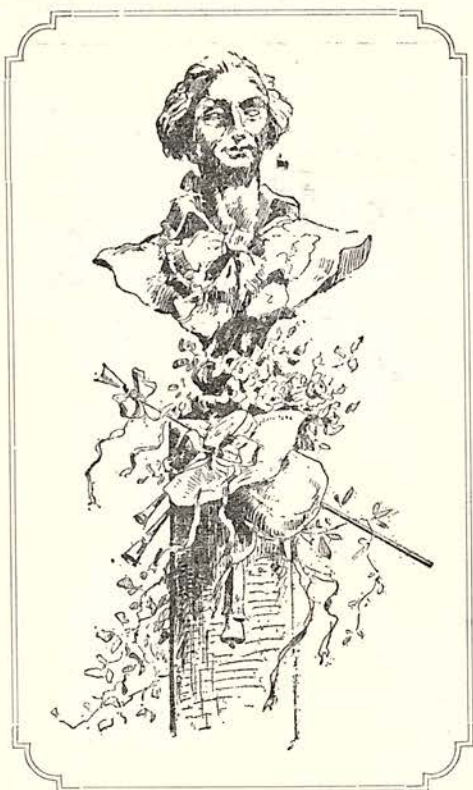

Бюстът на баснописеца Флорианъ, поставенъ прѣдъ къщата
въ която е умрѣлъ.

Двата лѣва.

(Басня, по Флориана — за юноши).

Въ Сахара пустиня, въ страна пѣсчлива,
Дѣ слънчева кола, огнена, парлива,
Летеща надъ земята, пѣска гори,
Два лѣва голѣми, що жаждата мори
Стигатъ въвъ мѣсто едно уединено,
Дѣ тихо шумтѣше изворче студено
И въ капки цѣдѣше тънката струица
На своята бистра, послѣдня водица —
Дѣхъ единъ послѣденъ като че отлита
На Найада¹⁾ млада, тънка и вита.
И двата лѣва ведно можеха да пиятъ,
На жажда гореща лесно да надвиятъ,
Катъ братя съгласни и другари свѣсни.
Аль отъ гордостъ слѣпа братството пострада,
Разумъ се не слуша, страстьта имъ надвлада.

¹⁾ Найади, нимфи на рѣкитѣ, потоцитѣ и изворитѣ;
тѣ живѣяли въ пещери, близо до морето и покрай рѣкитѣ,
а обичали и хладниитѣ сѣнки на горитѣ.

И двата лѣва силни, горди и надмѣнни
Съсъ очи свирѣпи, блѣстящи и гнѣвни,
Наежватъ се грозно, звѣрски настѣрвяватъ,
Съ опашка се удрятъ, ребра загърмяватъ.
Лютъ се бой започва съсъ ревъ зълъ, ужасенъ,
Онѣмвава всичко отъ тоя шумъ страшенъ;
Вситѣ звѣрове изплашени се виятъ,
Нѣмѣятъ въ пещери, въвъ бездни се криятъ.
И храбра, и смѣла, тая борба левска
Много бѣ по-страшна и още по-звѣрска
Отъ битката извѣстна на Хектора Ахила,²⁾
Защо тукъ не бдѣше Зевсовата сила.
Слѣдъ мжки жестоки, грозно изгризѣни,
Нашитѣ герои падатъ изтощени;
На всждѣ съсъ кърви и рани покрити,

Спиратъ вечъ борбата напoлу убити.
Смъртно изнемогли въ пѣска пълзятъ
До водица бистра дано доближатъ.
Но отъ битка дълга изворѣтъ вечъ спира
И до него близо лѣвъ слѣдъ лѣвъ умира!

*Историята ваша тука прочетете
Несрътни вий глупци, и стига вече — спрете:
Дълбитѣ враждебни, гордости надмѣнни,
Людости безмърни и злословя скверни,
Въ скърби що прѣвръгчатъ живота ни сладѣкъ,
Кому днитѣ бързи мигъ сж единъ кратѣкъ!
Двата лѣва тие — това сте люде вие,
А капкитѣ, водата, — краятъ на борбата!*

София, 24 януарий 1907 г.

Н. Лазаровъ.

²⁾ Хекторъ, юначниятъ синъ на троянския царь
Приамъ, убилъ Патрокла, обичниятъ приятель на Ахила,
единъ отъ военачалницѣ на гръцката войска, която об-
саждала града Троя. Ахилъ се разгнѣвилъ силно и излѣзълъ
на лютъ двубой съ юначния Хекторъ и го убилъ. Поетътъ
Хомеръ описва чудно тая борба, въ която и боговетѣ зели
участие.